

ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν οὐ συμφορὰν ὑποληπτέον, ἀλλὰ δόξης ὑπόθεσιν τὸ τῆς φύσεως γενναῖον ἀποκαλύπτουσιν.

Ὅμηρου μὲν οὖν οὔτε παιδείῃσιν οὔτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' 12
 5 ἱστορίαν παρειλήφμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τὸν ἔπαινον ἄπτεσθαι
 τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς καὶ μελέτης
 καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα μηδ' οὖν ἐπὶ τὴν Ἡσιόδου δάφνην
 καταφυγόντα, τὴν ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσιν τῶν ἐπῶν ἐπι-
 πνέουσιν. σοὶ δ' ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος,
 10 λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐ-
 βουλίδης. μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τῶν ἡδονῶν καὶ
 τοὺς πατρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης
 τοῖς μαιρακίοις τῆς ἡλικίας εἰς τὰς θρύψεις ὑπολισθάνειν, παρὸν
 δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν ἐκ τῆς τῶν ἐπιτρόπων ὀλιγωρίας, καὶ
 15 φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχεν πόθος, ὃς αὐτὸν
 ἤγεν οὐκ ἐπὶ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ἐπὶ τὰς [φιλοσοφίας τὰς] Ἀρι-
 στοτέλους καὶ Θεοφράστου καὶ Ξενοκράτους καὶ Πλάτωνος
 θύρας.

Κάνταῦθα, ὦ βέλτιστε, φιλοσοφοῖς τῷ λόγῳ διττὰς ἐπ' 13
 20 ἀνθρώποις ἐρώτων ἀγωγὰς, τὴν μὲν θαλαττίου τινὸς ἔρωτος
 παράφορόν τε καὶ ἀγρίαν καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης
 πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὄρμαῖς αὐτόχρημα
 θαλάττιον, τὴν δ' οὐρανίου "χρυσῆς τινος σειρᾶς ἔλξιν," οὐ πυρὶ
 καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσάλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ἐπὶ τὴν
 25 αὐτοῦ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν